Шарль Бодлер

"Коли з єврейкою потворною на ложе..."

Коли з єврейкою потворною на ложе
Я ліг — отак лежать завмерлі мертвяки, —
Печальної краси торкнулися думки,
А поруч — тіло це, продажне і вороже.

Я уявив собі твоє обличчя гоже,
Суворість погляду, довершене чоло,
Волосся пахощі, — у спогадах було
Так, ніби ще любов моя ожити може.

Від ніг до чорних кіс я б міг тебе любить,
Захланно б цілував твоє шляхетне тіло,
У пестощах моїх воно б запалахтіло,

Якби заволікла колись хоча б на мить
Тремтлива і сумна сльоза посеред ночі
Твої такі ясні, такі холодні очі.